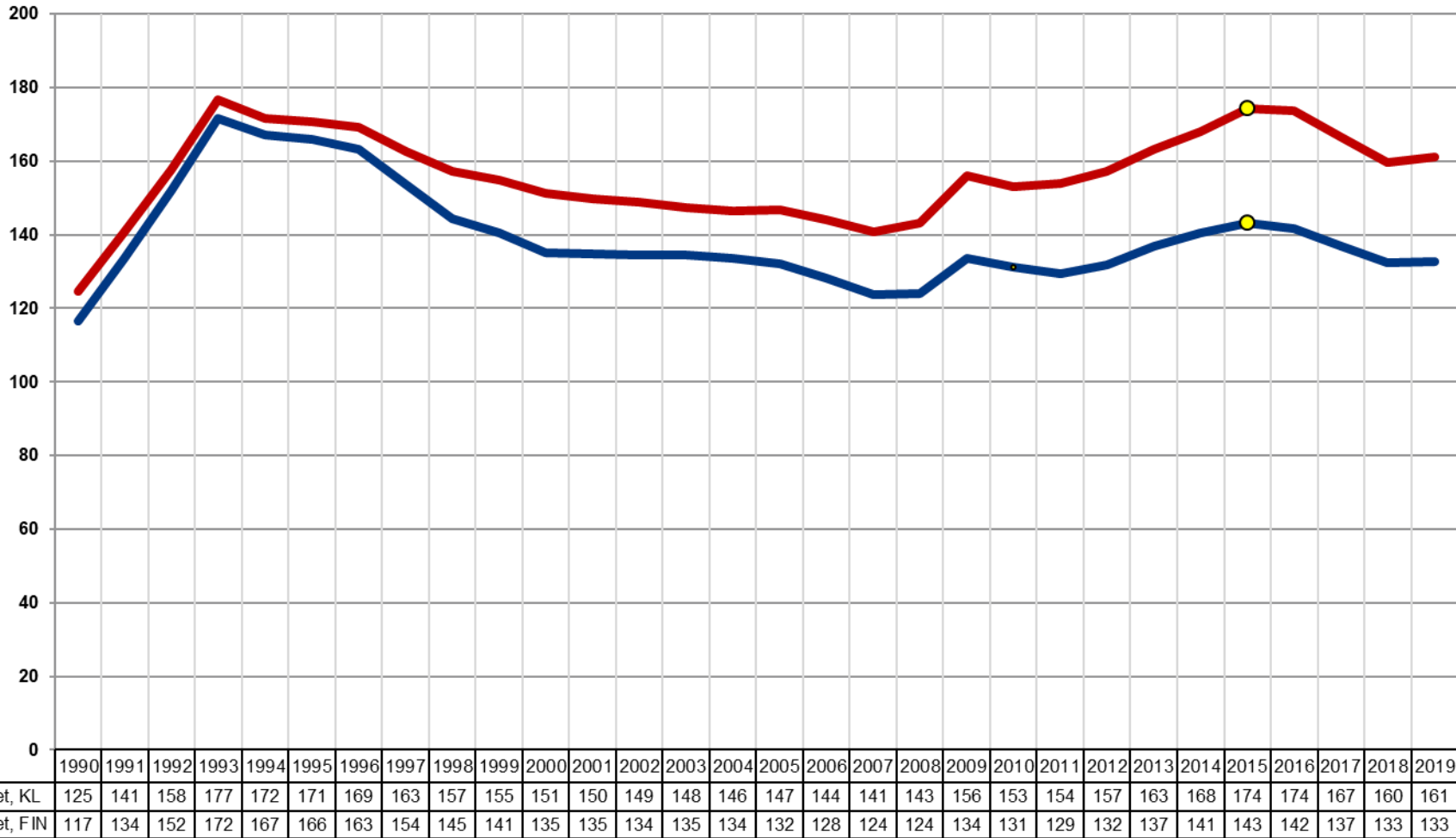
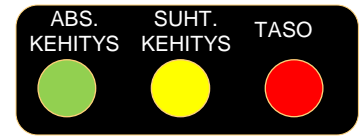

S3. Huoltosuhte (Kymenlaakso)

Lähde: Työlliset: Tilastokeskus ja työvoimatutkimus; Väestö: Tilastokeskus, väestötilasto

S3. Huoltosuhde (Kymenlaakso)

Arviointiperusteet: Indikaattori mittaa montako ei-työllistä henkilöä alueella asuu kutakin työssä olevaa (eli työllistä) henkilöä kohti. Ei-työllisiksi luetaan työttömät työnhakijat, työvoiman ulkopuolella olevat 15–64 -vuotiaat, alle 15 -vuotiaat lapset sekä 65 vuotta täyttänyt väestö. Suhdeluvun suuruuteen vaikuttavat siten sekä työssä olevien työkäisten suhteellinen osuus väestöstä että ikärakennetekijät (lapsi- ja vanhusväestö). Korkea työttömyys näkyy suhdeluvussa. Jos huoltosuhdetta mitataan pelkän ikärakenteen pohjalta (siis verrataan työkäisten määrää muun väestön määrään), puhutaan väestöllisestä huoltosuhteesta.

Talouden suhdannevaihtelut näkyvät luvuissa, koska työssä tai työttömänä olo vaikuttaa taloudelliseen huoltosuhteeseen merkittävästi. 1990 -luvun syvän laman aikana ei-työllisten määrä suhteessa työllisiin kasvoi huomattavasti vuoden 1990 tasosta. Vuoden 2008 taloustaantuma ja sen myötä kasvanut työttömyys heikensi uudelleen huoltosuhdetta. Vaikka taloudessa tapahtui selkeä käänne parempaan, on maakunnan taloudellinen huoltosuhde ollut edelleen korkea. Korona-ajan vaikutukset eivät vielä näy luvuissa, sillä tuorein tieto on vuodelta 2019.

Vuoden 2016 jälkeen taloustilanne alkoi kohentua, mikä on näkynyt myös taloudellisen huoltosuhteen paranemisena niin maakunnassa kuin valtakunnallisesti. Vuonna 2019 Kymenlaaksossa oli 161 ei-työllistä 100 työllistä kohti. Koko maan vastaava luku on 133, joten Kymenlaaksossa tilanne on keskimääräistä selvästi heikompi. Maakuntien välisessä vertailussa Kymenlaakson huoltosuhde oli neljänneksi heikoin. Koko maan heikoin huoltosuhde oli Pohjois-Karjalassa (169). Alhaisin huoltosuhde oli Ahvenanmaalla (106), Uudellamaalla (109) ja Pohjanmaalla (127).

Ellei työttömien ja työvoiman ulkopuolella olevien määrä tulevaisuudessa pienene nopeammin kuin eläkeläisten määrä kasvaa, johtaa se vääjäämättä huoltosuhteen heikkenemiseen. Taloudellinen huoltosuhde näyttääkin jääneen pysyvästi korkeammalle tasolle kuin ennen lamaa. Tulevaisuudessa ikärakenteen muuttumisen vaikutus korostuu entisestään. Ikärakenteen vanhenemisen lisäksi taloudellista huoltosuhdetta rasittaa laman jälkeen Suomeen jäänyt rakenteellinen työttömyys.

On kuitenkin muistettava, ettei mittaria ja ylipäättään huoltosuhteen arviointia ole järkevää käyttää liian yksioikoisena osoittimena, joka jakaa väestön ”tuottaviin” ja ”huollettavana oleviin”. Työttömänä olo on yhteiskunnan ja erityisesti yksilön kannalta yleensä aina varsin tappiollinen vaihtoehto, ja työttömyyden aleneminen parantaa huoltosuhdetta järkevällä tavalla, kun työttömät työllistyvät. Ei-työllisiin kuuluminen voi yhteiskunnan pitkän tähtäyksen kehityksessä kuitenkin olla myös positiivinen asia. Esimerkiksi lasten kasvava määrä tai opiskelijoiden suuri osuus näkyy korkeana huoltosuhteena mutta on samalla luomassa tulevaisuuden tuotantomahdollisuuksia.

Indikaattorin kehittyminen: Kymenlaaksossa indikaattorin S3 trendisuora on kääntynyt vuoden 2015 jälkeen laskevaksi ja lasku on vastannut kansallista kehitystä. Kymenlaaksossa indikaattori S3 on kehittynyt vuoden 2015 jälkeen [positiivisesti](#), kansallista kehityksen [mukaisesti](#) indikaattorin tason oltua v. 2019 kansallista tasoa [heikompi](#).